

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/3/2024
Identifikačné číslo spisu:	6019010012
Dátum vydania rozhodnutia:	14.08.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6019010012.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku v trestnej veci odsúdeného O. E. Á. N. K. R., rod. B., v konaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého rozsudkom Krajského súdu St. Pölten, sp. zn. 13 Hv 64/18y z 11. septembra 2018, v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň, sp. zn. 23 Bs 313/18z z 29. novembra 2018, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Urtos/9/2019 zo 6. novembra 2019, na neverejnom zasadnutí 14. augusta 2024 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného O. E., rod. B., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. februára 2024, sp. zn. 5Ntc//2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného O. E., rod. B. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 27. februára 2024 pod sp. zn. 5Ntc//2019, rozhodol takto:

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 416 ods. 1 Trestného poriadku a § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) sa vyslovuje, že odsúdený O. B., nar. XX.XX.XXXX v E. F., trvale bytom V. č. XX, okres E. F., Slovenská republika, t. č. K. F.ß. XX, XXXXX Z., Nemecká spolková republika, ktorému bol rozsudkom Krajského súdu St. Pölten sp. zn. 13Hv 64/18y zo dňa 11.09.2018 v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň sp. zn. 23 Bs 313/18z zo dňa 29.11.2018, uznaným na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Ntc/2/2019 zo dňa 30.07.2019, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Urtos/9/2019 zo dňa 06.11.2019 uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov (1440 dní), a z ktorého výkonu bol podmienene prepustený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Ntc/2/2019 zo dňa 2. marca 2021 sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody 366 (tristošesťdesiatšesť) dní vykoná.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil v podstate tým, že v čase plynutia uvedenej skúšobnej doby sa odsúdený dopustil dvoch (úmyselných) trestných činov krádeže.

Z odpisu z registra trestov, ako aj z vyžiadaných rozhodnutí nemeckých súdov bolo zistené, že O. B. bol trestným príkazom Okresného súdu Greiz z 1. novembra 2021, právoplatným 9. decembra 2021, sp. zn. 4 Cs 220 Js 28597/21, uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 242 ods. 1 nemeckého Trestného zákonníka, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 1 350,- eur. Krádeže sa mal dopustiť 14. septembra 2021.

Ďalej bol rozsudkom Okresného súdu Greiz z 15. augusta 2022, právoplatným 23. augusta 2022, sp. zn. 4 Ds 220 Js 9201/21, uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 242 ods. 1, § 25 ods. 2, § 47 nemeckého Trestného zákonníka, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 4 000,- eur. Krádeže sa mal dopustiť 13. januára 2022.

Odsúdený sa predmetných skutkov dopustil 14. septembra 2021 a 13. januára 2022, teda v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia.

Z vyjadrenia Okresného súdu Greiz krajský súd zistil, že odsúdený O. B. peňažný trest v prvom prípade vo výške 1 350,- eur zaplatil.

Peňažný trest vo výške 4 000,- eur má na základe dohody o úhrade splácať v mesačných splátkach vo výške 100,- eur, avšak dohodu nedodrжал a zostáva mu uhradiť 3 800,- eur.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený O. E., rod. B. (ďalej tiež „odsúdený“) písomným podaním z 1. marca 2024, podaným na poštový úrad vo Filákově 1. marca 2024 a doručeným krajskému súdu 4. marca 2024 (č. l. 333) sťažnosť, ktorú odôvodnil iba tým, aby bolo ponechané v platnosti jeho podmiennečné prepustenie.

Sťažnosť odsúdeného bola zaslaná na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, pričom prokurátorka vo vyjadrení doručenom súdu 22. marca 2024 (č. l. 335) uviedla, že sa stotožňuje so závermi prvostupňového súdu a sťažnosť odsúdeného navrhuje ako nedôvodnú zamietnuť.

Sťažnosť odsúdeného bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená spolu so spisovým materiálom 29. júla 2024.

Pre úplnosť Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že zo správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Rimavská Seč zo 7. júla 2024 vyplýva, že odsúdený O. B. sa v marci 2024 oženil s osobou Ž. E. a po svadbe začal používať priezvisko E..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „nadriadený súd“), v súlade s § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 7b ods. 2 Trestného zákona, právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona, ak podmiennečne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Podľa § 68 ods. 3 Trestného zákona, ak súd vyslovil, že sa podmiennečne prepustený osvedčil, má sa za to, že trest bol vykonaný dňom, keď bol podmiennečne prepustený.

Podľa § 68 ods. 4 Trestného zákona rovnako sa má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď došlo k podmiennečnému prepusteniu, ak súd bez viny odsúdeného do roka od uplynutia skúšobnej doby nerozhodol, že odsúdený zvyšok trestu vykoná. Súd môže tak rozhodnúť do dvoch rokov, ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. prvá veta pred bodkočiarkou, na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt, alebo vykonáva trest odňatia slobody.

Podľa § 12 ods. 2 zák. č. 549/2011 Z. z. súd príslušný podľa odseku 1 rozhoduje o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podmiennečné prepustenie je trestnoprávnym inštitútom, ktorý sa realizuje na základe návrhu oprávnenej osoby (§ 415 ods. 1 Trestného poriadku) pri splnení formálnych podmienok (zákonom ustanovená doba povinnosti vykonať určitú časť trestu odňatia slobody) a materiálnych podmienok (správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody a pozitívna prognóza vedenia riadneho života v budúcnosti) ustanovených Trestným zákonom. Uvedené podmienky odsúdený aj splnil a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. marca 2021, sp. zn. 5Ntc/2/2019, právoplatným toho istého dňa, postupom podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona bol odsúdený podmiennečne prepustený na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu St. Pölten, sp. zn. 13 Hv 64/18y z 11. septembra 2018, v spojení s rozsudkom Vyššieho krajského súdu Viedeň, sp. zn. 23 Bs 313/18z z 29. novembra 2018 vo výmere 4 rokov a ktorý vykonával na území Slovenskej republiky bez premeny trestu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia na základe rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júla 2019, sp. zn. 5Ntc/2/2019, právoplatného v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. novembra 2019, sp. zn. 3Urto/9/2019. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona bola odsúdenému určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podmiennečným prepustením sa dáva možnosť odsúdenému, aby preukázal, že nepodmiennečný výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť aj „pobytom“ odsúdeného na slobode, s uložením skúšobnej doby.

Pokiaľ má podmiennečne prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a jeho jednotlivé právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha trestný čin, svedčí to o tom, že podmiennečné prepustenie nespĺnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonal aj zvyšok trestu odňatia slobody. Pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe, a nariadení nepodmiennečného trestu odňatia slobody, stačí porušenie ktorejkoľvek z uložených podmienok, ku ktorej v priebehu skúšobnej doby preukázateľne dôjde. Porušenie pritom musí byť podstatné, nepostačia napr. len drobné morálne poklesky v správaní sa odsúdeného v rámci povinnosti viesť riadny život, či menej významné porušenie niektorej povinnosti, pokiaľ k nemu nedochádza opakovane (sústavne). Či ide o podstatné porušenie, treba vždy posudzovať v kontexte konkrétneho prípadu.

Za daného stavu je nutné konštatovať, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol v súlade so stavom veci, zákonom a v zákonnej lehote (§ 68 ods. 4 Trestného zákona) keď vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 366 dní vykoná.

U odsúdeného absentuje splnenie základnej podmienky pre rozhodnutie o osvedčení a to je ako bolo

uvedené - vedenie riadneho života.

Odsúdený opakovane porušil zákon, keď bol trestným príkazom Okresného súdu Greiz z 1. novembra 2021, právoplatným 9. decembra 2021, sp. zn. 4 Cs 220 Js 28597/21, uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 242 ods. 1 nemeckého Trestného zákonníka, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 1 350,- eur. Krádeže sa dopustil 14. septembra 2021.

Ďalej bol rozsudkom Okresného súdu Greiz z 15. augusta 2022, právoplatným 23. augusta 2022, sp. zn. 4 Ds 220 Js 9201/21, uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 242 ods. 1, § 25 ods. 2, § 47 nemeckého Trestného zákonníka, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 4 000,- eur. Krádeže sa dopustil 13. januára 2022.

Odsúdený sa predmetných skutkov dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia.

Uvedené skutočnosti u odsúdeného vylučujú splnenie podmienky, že viedol v rozhodnom čase, t. j. v čase podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody riadny život.

Nadriadený súd nezistil ani iné (hoci aj sťažovateľom nenamietané) dôvody na korekciu napadnutého uznesenia, preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažnosť odsúdeného O. E., rod. B. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.